

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

Εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΗΝ ΘΡΩΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ὁδῶ ἀπὸ ὁδῶ Ἑλληνικὰς 15 δρ. προπληρωτέαις. Κάθε παράπονο κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνου ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτὰ τὴν ἀράδα γιὰ τὴν κάθε φορὰ.

Ἀθῆναι, 21 Φεβρουαρίου 1885

Ἀριθ. 140+138+64

Τὸ Στέμμα.

Στέμμα θὰ πῇ κορῶνα καὶ κορῶνα θὰ πῇ βασιλέας.

Ὁ δὲ κάθε συνταγματικὸς βασιλέας δὲν εἶναι παρὰ ἓνας ἀπλὸς δραγάτης, τὸν ὅποιον τὸν πληρώνουν οἱ πολῖτες γιὰ νὰ τοὺς φυλάξῃ τὰ χτήματα καὶ ὅτι ὥρα θέλουν τὸν παύουν ὅπως καὶ τὸν διορίζουν.

Ὅταν ὅμως ὁ δραγάτης αὐτὸς σηκώσῃ κεφάλι ἐναντίον ἐκεινῶν ποὺ τὸν πληρώνουν, τοῦ δίνουν τὸ ἀμολυτῆρι.

Ἐέχασα νὰ σᾶς πῶ πῶς τὸν βασιλέα τὸν ὀνομάζουν καὶ βασιλεῖα καὶ θρόνο καὶ κρῖμας ποὺ δὲν τὸν ἔκαναν καὶ πολλὰ θρόνα.

Ἄλλοι τὸν λένε ἡγεμῶνα τοῦ τόπου, καὶ ἄλλοι ἀνώτατο ἄρχοντα.

Ὅλα ὅμως αὐτὰ τὰ τιμητικὰ ἐπίθετα ἅμα ποὺ θυμώσῃ ὁ Λαὸς τὰ κλωτσοπατᾶ, καὶ τὰ κάνει στουπόχαρτο.

Ἡ

αὐθάδεια μὲ τὴν ὁποία οἱ χρυσογάδαροι ἐρρίχτηκαν τοῦ βασιλέα γιὰ νὰ δώσῃ ἀντισυνταγματικῶς τὴν διάλυσι στὸν Πετρέλαιο, τὸν ἀποδείχνει, πῶς ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς παύει τὸ κοροϊδευτικὸ ἰσχύς μου ἢ ἀγάπη τοῦ Λαοῦ μου καὶ ἀρχίζει τὸ ἀνάποδο.

Ἔτσι τὸ λένε ὅλκις ἡ ἐφημερίδες δὲν τὸ λέγω ἐγώ.

Ἀποδείχτηκε δὲ, ὅτι ὅποιος βασιλέας τὰ βάζει μὲ τὸν Λαὸ τοῦ ἄσχημα τὰ βγάζει.

Ἐγὼ λυποῦμαι, διότι ἔφθασαν τὰ πράγματα ὥς ποῦ νὰ ὀνομάζουν καὶ τὸν βασιλέα **μικρὸν** κομματάρχισκο, νὰ τὸν ἔλεγαν **μεγάλο** στὸ διάβολο, ἀλλὰ ὅχι ἔτσι πάλι νὰ τὸν ἐξευτελίζουν, δὲν ὑποφέρεται καὶ ἂν ἤμουνα ἐγὼ στὴ θέσι τοῦ θὰ παρατούμουνα.

Ἀλλὰ ἔλα πάλι ποῦ τὸ ἓνα μιλιοῦνι καὶ 250 χιλιάδες δραχμαὶς εἶναι γλυκαὶς ἢ διαβολικαὶς.

Ἐμεῖς ὁ λεγόμενος χαμᾶλης Λαὸς σκοτονόμαστε γιὰ νὰ μᾶς διορίσουν μὲ 25 δραχμαὶς δρομοεπιστάτας, καὶ δὲν τὴν ἀφίνομε τὴν θέσι καὶ ἂν μᾶς διόχνουν, καὶ ὅχι ὁ ἄλλος ποῦ πέρνει μελλιοῦνια χωρὶς νὰ κάνῃ τίποτα.

Νὰ ὀρίστε, ἡ ἄλλαις ἐφημερίδες σοῦ λένε πῶς ὁ θρόνος ἀρ-
χισε καὶ σαπίζει, ἐγὼ λέγω ὅχι, ἀρχισε καὶ σαρκιάζει, γιὰτὶ
δὲν εἶναι καὶ μικρὸ πρᾶγμα νὰ κάθεται τινὰς τόσα χρόνια σ' ἓνα
θρόνο. Θὰ σκουληκιᾶσῃ ὡς τὸ τέλος καὶ θὰ πῆσῃ μόνος του,
ὅπως τὰ παλιοχαλάμαντρα τὰ ἐτοιμόρροπα.

Ἐγὼ δὲν τὰ λέω αὐτὰ, τὰ λένε ἡ ἄλλαις ἐφημερίδες ἀλλὰ
θαρρῶ, πῶς ἄσχημα πᾶν ἡ δουλειὰς μας ἂν πρόκειται, ν' ἀνοιξῇ
πόλεμο ὁ βασιλέας μας ἐναντίον μας.

Τελείωσε.

Ὁ

Καραπάνος μιλῶντας στὴ βουλή τῇ μαγαρίτισα, εἶπε κοντὰ
στὰ ἄλλα, πῶς ὅτι ὁ φόρος τοῦ καπνοῦ δὲν ἐπιβαρύνει τίποτα
τὸν ἐργατικὸ Λαὸ, γιὰτὶ τοῦτο τοῦ εἶναι πολυτέλεια, ἤγουν
δὲν πρέπει νὰ καπνίζομε καὶ μαθένομε ἔτσι καὶ στὴν οἰκονο-
μία, καὶ δὲν βλάφτεται καὶ ἡ υἰεία μας.

Ὡς πρὸς τὴν οἰκονομία ποῦ μᾶς διδάσκει ὁ κ. Καραπάνος
τὸν εὐχαριστοῦμε, διότι εἶναι ἓνας καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοὺς χρυσο-
γαῖδουρίσκους ποῦ μὲ τῆς οἰκονομολογίαις τοὺς ἔφαγαν τὴν
Τουρκία καὶ ἔπρεπε τώρα σὰν γεράκι κι' αὐτὸς στὴν ψωραλέα
Ἑλλάδα.

Ὡς πρὸς τὴν υἰεία μας δὲ, τὸν παρακαλοῦμε νὰ μὴ φρον-
τίζῃ τόσο πολὺ γιὰτὶ στεκόμαστε, δόξα τῷ Θεῷ ντουροί.

Πολὺ δὲ εὐγενικὸς ἐφάνηκε ποῦ εἶπε πῶς ὁ καπνὸς βλάφτει
τὰ στομάχια τοῦ ἐργατικοῦ Λαοῦ, ποῦ μποροῦν νὰ χωνέψουν
καὶ πέτρες καὶ ἐκεινοῦ ποῦ κάθεται ὀλημερὴς στὴ πολιθρονιά του
δὲν τὸν βλάφτουν τὰ ἑκατομμύρια ποῦρα ποῦ φουμάρει.

Ἄλλων ἱατρὸς αὐτὸς ἔλκυσι βρούεις, ἤγουν εἶναι ἀθλιότης
νὰ θέλῃ νὰ κάνῃ ὁ ἓνας στὸν ἄλλο τὸν γιατρό, ἐνῶ αὐτὸς εἶ-
ναι γεμάτος ἀπὸ τὰ ἔλκη ποῦ θέλει νὰ γιατρέψῃ.

Καὶ

νὰ μᾶς συχωρᾶτε καὶ λίγο νὰ μιλήσωμε καὶ περὶ διὰ λογι-
στικῆς τῶν λογαριασμῶν τῶν Καραπάνικων λόγων καὶ ἀκού-
ται στὸ Θεὸ σας, τί εἶπε τῆς τελευταίας μέραις στὴ βουλή.

Ὅτι οὐλα τὰ πάντα τὰ νομοσχέδια τῆς κυβέρνησις ἔχουσιν

σας καλώς, με μόνη τὴ διαφορά, ὅτι ὁ φόρος τῶν κρασῶν ἀντὶ τῶν τριῶν μιλιούνων καὶ 200 χιλιάδων ποῦ ἔλεγε πῶς θὰ πάρῃ ἡ κυβέρνησις πῆρε μόνον, τί νομίζετε; Ἐνα μιλιούνιον καὶ 200 χιλιάδες. Μᾶς λείπουν λοιπόν, ἀπὸ τὸν φαντασιώδη φόρο τοῦ κρασοῦ ἔλλειμμα δύο μιλλιούνια. Βαστᾶτέ τον καλὰ τὸν προϋπολογισμό. Λοιπὸν στὸ χέρι δύο μιλιούνια.

Ὁ φόρος τῶν οἶνοπνευμάτων, καὶ αὐτὸς δὲν ἦταν μικρὸς τὸν προϋπολόγισε σοῦ λέει τὸ μεγάλο τοῦ Τρικούπη τὸ κεφάλι πῶς ἤθελε νὰ εἰσπράξῃ ἡ καλλίτερα νὰ ἀρπάξῃ ὡς δύο μιλιούνια καὶ 140 χιλιάδες δραχμαίς.

Καὶ τί πῆρε τὸ κυβέριον ὡς τώρα ἀπ' αὐτὴ τὴ φιλοσοφικὴ φορολογία του, μόνον 650 χιλιάδες δραχμαίς.

Τώρα κάνετε σεῖς τὴν ἀφαίρεσις γιατί ἐγὼ βαργίεμαι νὰ κάνω λογαριασμούς, πόσα μιλιούνια μᾶς μένουν ἔλλειμμα.

Ὁ φόρος τοῦ τσιγαροχάρτου, ἔφερε, λέει, ὁ Καραπάνος τὸν Σεπτέμβρι 76 χιλιάδες δρ. καὶ ἐλπίζει ὡς τὸ τέλος τῶν Καραπανικῶν λογαριασμῶν νὰ φτάσῃ ὡς ἓνα μιλιούνιον.

Ὁ δὲ φόρος τοῦ καπνοῦ, ἄσχημα καὶ αὐτὸς προϋπολογίστηκε γιατί ὡς τὸν Ὀκτώβρι εἰσέπραξαν μόνον 315 χιλιάδες δραχμαίς.

Καὶ τὸ φινίτι, στὸ λόγο του εἶπε ὁ Καραπάνος, ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι μικροδουλειαίς, γιατί ἡ κυβέρνησις δὲν γελάστηκε καθόλου στοὺς προϋπολογισμούς της, ἔστωντας μὲ τὸ ἐνῶ νὰ ἐλπίζει πῶς θὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ τοὺς νέους Καλλιγούδικους καὶ Δεμάθικους φόρους 18 μιλιούνια, τσάκωσε τὴν γάτα ἀπὸ τὰ νύχια, καὶ εἰσέπραξε μόνον 6 μιλιούνια. Ἀκοῦτε μόνον ἔξ.

Ποιὸς θὰ πληρώσῃ σὰς παρακαλῶ κύριοι ρωμνοὶ τὰ ἄλλα 12 μιλιούνια τὸ ἔλλειμμα.

Ὁ Καραπάνος; Τοὺς κερατάδες δὲν σῶνει ποῦ μᾶς κατέστρεψαν ἀλλὰ ἔχουν καὶ τὴν ἀδιατροπιὰ νὰ μᾶς κοροϊδεύουν κιόλας.

Νὰ αὐτὸ εἶναι τὸ χρηματιστήριον τῆς Ἀνατολῆς ποῦ ἤθελε νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ ἐπὶ τοῦ παρόντος 12 μιλιούνων ἔλλειμμα καὶ δὲν ξέρομε ὡς πόσα ἄλλα τόσα στὸν πολλαπλασιασμὸ ὁ Πετρέλαιος, ὡς τὸ τέλος, ποῦ θὰ τραβοῦμε τῆς τρίχαις τῶν μαλλιῶν μας καὶ δὲν θὰ μπορούμε πάλι νὰ βροῦμε τὸν λογαριασμὸ.

Ἄλλὰ

ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ Πανέλληνες, σταθῆτε λιγάκι γιατί μ' ἐπίασαν τὰ ἥρωικά καὶ πρέπει νὰ πάρω φῶρα.

Τὸ λοιπόν. Νὰ τί λέῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ Τρικούπη, τῆς Μεγάλης ἰδέας ποῦ ἐπέπρωτο νὰ τὸ μάθωμε ἀπὸ τὴν Φιλισπούλοι ἐφημερίδα τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας.

(5)

ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ

Τὸ γαῖδοῦρι ποῦ εἶχε ξεπορτίσει ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς Χρόνας, δὲν ἦταν γαῖδοῦρι ἦταν πουλάρι, ἀπάνω στὰ παιχνίδια του, βλέποντας λοιπὸν τὸν Κουτομόγια νὰ τρέχῃ στὰ τέσσερα, τὸν πῆρε γιὰ ὄμοιό του καὶ τοῦ ρίχτηκε ἀπὸ πίσω γιὰ νὰ παίξουν.

Τώρα εἶναι πλέον περιττὸ νὰ σὰς περιδιαγράψωμε τὸν φόβο καὶ τὴν τρομάρα τοῦ Κουτομόγια, ποῦ νόμιζε πῶς σηκώθηκε ὅλη ἡ Ἀθήνα καὶ τὸν κυνηγοῦσε.

Μπρὸς ἐκεῖνος πίσω ὁ γάδαρος ἤγουν τὸ πουλάρι, ἔδωσε ὁ διάβολος καὶ σκονταῦται ὁ Κουτομόγιας ἀπάνω σ' ἓνα φανάρι, οὔτε γάτος νὰ ἦταν. δὲν θ' ἀνασκάλωνε ἔτσι ὡς ποῦ ἔφτασε καὶ ἔπιασε τὰ γυαλιά, γυρίζει τότε ὁ Κουτομόγιας καὶ βλέπει τὸ πουλάρι.

Ξανάσανε.

Ὅτι ἔχει σκοπὸ καὶ ἀπόφασιν νὰ πάρωμε ἐπὶ τοῦ παρὸν τὴν Μακεδονία καὶ τὴν Ἠπειρὸ καὶ γι' αὐτὸ ἡ ναυτικαὶς τῆς ξηρᾶς προπαρασκευαίς καὶ σάββατα.

Ὅτι ἔχει σκοπὸ καὶ ἀπόφασιν νὰ πάρωμε ἐπὶ τοῦ παρὸν τὴν Μακεδονία καὶ τὴν Ἠπειρὸ καὶ γι' αὐτὸ ἡ ναυτικαὶς τῆς ξηρᾶς προπαρασκευαίς καὶ σάββατα.

Δὲν ξέρω μὰ θαρῶ πῶς πρόκειται νὰ κυριέψῃ καὶ τὴν Τσίπρο, γιατί ἡ Ἀλεξανδριανὰ ἐφημερίδες λένε πῶς τώρα κατὰ τὴν ἀνοιξὶ ὁ ἀγγλικὸς στόλος θὰ κἀνῃ ἐπίδειξιν στὴ Τσίπρο καὶ ἔπειτα στὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἔχει, λέει, ἡ Ἀγγλία ἀκόμα κατὶ κουσουράκια νὰ ξεκαθαρίσῃ.

Νὰ πῶς ἐργάζονται οἱ μεγάλοι πολιτικοὶ ἄνδρες, παρατάζουν τὸν στρατὸ μπροστὰ στὸ παλάτι, ἐξευτελίζουν ὅλο τὸ ἔθνος σὰν ψοφῆμα καὶ ἔπειτα τολμοῦν καὶ μᾶς μιλοῦν γιὰ μεγάλη ἰδέαν.

Ἀλλὰ ποῦ νὰ τολμήσῃ νὰ ξεμπακαριστῇ ἀγγλικὸς στόλος στὸν Περαιᾶ, ποῦ ὄχι μόνον ὁ Καρχαρίας μὲ τὸ ἓνα κανόνι καὶ δύο ναῦταις, ἀλλὰ καὶ αὐταῖς ἀκόμα ἡ Τσίπρος, ἀλλὰ καὶ Κοκουβάγιας, χωρὶς κανόνια μποροῦν νὰ τρέψουν σὲ φυγὴ τὸν ἀγγλικὸ στόλο μόνον ἅμα ποῦ δῇ τὰ τρία κατάρτια τους.

Ἀλλὰ γιατί τάχα νὰ ἔρχεται αὐτὸς ὁ στόλος κατὰ τῆς ἡμέραις τῶν ἐκλογῶν, μᾶς καὶ πρόκυται νὰ φύγῃ ὁ μικρὸς Πετρέλαιος, μὲ κάμμιὰ σκύλλα, ἡ μᾶς καὶ μᾶς τὸν κουδανᾶ ὁ βασιλέας μας γιὰ νὰ δείξῃ πῶς τὸν προσιατεῦει ἡ κρατερὰ Ἀγγλία, καὶ ὁ γαμπρός του.

Πές τε του πῶς ἀπὸ τέτοια δὲν περνοῦν πλέον στὴν Ἑλλάδα, ἐν ὅσῳ ζῇ ὁ γνήσιος Ἕλληνας ἐπιλογίας καὶ διάδοχος Κωνσταντῖνος.

Ἄς μᾶς λείπουν λοιπὸν οἱ ξένοι νὰ ἀλληλοφαγοθοῦμε ἀναμεταξύμας.

Στὴ Κέρκυρα, στὴ Κέρκυρα παρακαλοῦμε ὅσοι δὲν ἔχουν δουλειὰ, στὴ Κέρκυρα ποῦ θὰ πάω κ' ἐγὼ, καὶ ἄς μὴν ἔχω ἀντιμισθία.

Νὰ δᾶ

ποῦ πάλι λέτε πῶς ὁ ἀρχιαντιστράτηγος καὶ στρατάρχης ἀπάσης οὔλης τῆς Ἑλλάς Βουσέ — (κοντεύουμε νὰ μάθωμε καὶ τὰ γαλλικὰ τῶν φρατζέζικων μὲ αὐτὰ τὰ ὀνόματα), πῶς δὲν κάνει δουλειὰ, νὰ ρε σεῖς, ἐπειδὴ δὲν εἶχε δουλειὰ πῆγε λέει στὸ στρατολογικὸ συμβούλιο καὶ πῆρε τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν κληρωθέντων Ἀθηναίων.

Αἱ καλὰ, δὲν μᾶς λέει τὸν παρακαλοῦμε πές τε του, θὰ πάῃ καὶ στῆς ἐπαρχίαις νὰ πάρῃ καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τῶν ἄλλων κληρωθέντων.

— Κερατόπιστο, τοῦ λέει, μωρὲ σὺ εἶσαι ποῦ μούκοφες τὴ μιστὴ ψυχὴ, στάσου νὰ κατέβω κάτω καὶ τὰ λέμε.

Καὶ ταῦτα λέγοντας κατέβηκε, ἀλλὰ βλέπετε ἐκεῖνα τὰ σκατοφάναρα ἔχουν κατὶ κεντρίδια λουλουδιῶν ἀπάνω ποῦ ἔχουν ἀπὸ τὴν κολῶνα ὡς μισὸ δάχτυλο, κατεβαίνοντας λοιπὸν σὰν μακαράς ὁ Κουτομόγιας ἀπὸ τὸ φανάρι, τοῦ μπαίνει ἓνα ἀπὸ κείνα τὰ δικολοξογκώματα, σὲ ἓνα μέρος ποῦ εἶναι περὶ διὰ ντροπῆς νὰ τὸ ποῦμε, γιατί μᾶς διαβάξουν καὶ γυναῖκες, καὶ δὲν κάνει νὰ μαθένουν ἄσχημα λόγια ποῦ ξέρουν περισσότερα ἀπὸ μᾶς.

Πέφτει ἀνάσκελα ὁ Κουτομόγιας σὲ ἄθλια κατάστασι γιατί εἶχε βαρέσει ἀπάνω στὸ ραχοκόκαλο.

Τὸ πουλάρι σκύβει καὶ τὸν μυρίζει στὴ μύτη, καὶ ξεφτερνίζεται στὸ μούτσουνο του, σὰ νὰ τοῦλεγε ἐσὺ δὲν μοῦ μιλάς. Τὸ ξεφτέρνισμα τοῦ πουλαριοῦ ἦταν γιὰ τὸν Κουτομόγια σὰν ἀνεράγωμα νεροῦ, πέρνει λοιπὸν δυνάμεις, σηκώνεται ἀπάνω, καὶ βάζει ὁ ἄνθρωπος τὸ πουλάρι μπροστὰ.

Στὸ λίγο αὐτὸ κυνηγῆτο νὰ καὶ ξεφυτρώνουν μπροστὰ του δύο τρεῖς ποῦ πρὶν προφτάσει νὰ τοὺς δῇ τοῦ φώναζαν ἀπὸ μακριά.

Ὡς

τώρα εἶναι τρακόσοι δηλωμένοι ὑποψήφιοι στρατιωτικοὶ ἀξιωματικοὶ γιὰ νὰ βγοῦν κ' αὐτοὶ βουλιαχταὶ καὶ πέρνουν ἀδειαις.

Νὰ πάλι ποῦ δὲν θάξῃ δουλειὰ ὁ στρατάρχης νὰ κἀνῃ, γιατί μὲ τί ἀξιωματικούς θὰ διοικήσῃ τὸν στρατὸ.

Ὡστε θὰ ἦναι στρατάρχης πάσης ξεροκαμπίας τοῦ Γουδιοῦ ποῦ τὸ γεωμετρεῖ κάθε μέρα καὶ ὅλο ἀγεμέτρητο εἶναι.

Εἶχε

δὲ προχθὲς καὶ τὸν γυὸ τοῦ Βούρου τὸν λοχία τοῦ ἱππικοῦ μπροστὰ στὴν ἀμαξά του καὶ τοῦ εἶπε νὰ πάῃ νὰ ρωτήσῃ σὲ ἓνα σπῆτι γιὰ ὑπόθεσι ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν καθηκόντων, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀληθινὸς στρατιώτης τοῦ εἶπε —

— Αὐτὴ δὲν εἶναι δουλειὰ μου.

Τὸν ἔβανε ἄψῃ.

Ἄμ' ἐννοιά σου, κύρ στρατάρχῃ, καὶ ἔχεις νὰ κἀνῃς μὲ κατὶ ράτσες, χειρότεραις ἀπὸ κείνα τὰ κόκκινα παντελόνια ποῦ φορεῖς.

Τὸν

ἀεικούνητο Κακούση μας ποῦ κατέρθωσε νὰ κἀνῃ ἐνορία τὸν ἅγιον Σιδερέα, ποῦ ἐλειτούργησε καὶ μὲ δεσποτάδες καὶ μάζωψε καὶ τόσας συνδρομὰς, θέλουν, τώρα ἀφοῦ ἔφτασε τὴν ἐκκλησίαν νὰ τὸν βγάνουν, γιὰ νὰ πᾶν οἱ ἄλλοι νὰ τὰ βροῦν ἔτοιμα, καὶ τὰ λοιπά.

Μὰ πάντοτες ἀχάριστοι θὰ ἤμαστε, μὰ πάντοτες νὰ θέλῃ νὰ βγάξῃ ὁ ἓνας τὸ μάτι τοῦ ἄλλουνοῦ.

Πρὸς

τὸν Ι. Χ. εἰς Περαιᾶ. Αὐτὰ ποῦ μᾶς γράφεις, ὅτι ἓνας τρανὸς πήγαινε καὶ ἐξανάγκαζε τοὺς ἐργάτας τῶν σιδηρουργείων Βασιλειίδου κτλ. γιὰ νὰ ὑπογράψουν τὴν σπιούνικὴ ἐκείνη Δήλωσι τοῦ Πετρέλαιου, εἶναι τιποτένια πράγματα, καὶ ὅσοι ὑπὸ γράψαν γελοῦν τώρα καὶ οἱ ἴδιοι πῶς γελάστηκαν.

Ὅτι δὲ δὲν θὰ μᾶς φᾶν ἐμᾶς τοὺς φτωχοὺς ὅπως γράφεις τοῦτο νὰ τὸ ἔχῃς πρὸς γνώσιν σου, ὅτι θὰ τοὺς φάμε.

Ἀλλὰ ἄς ἀφήσωμε τὰ χωρατὰ καὶ ἄς ἔρωμε στὰ σπουδαῖα.

οἱ

στρατιωτικοὶ ἄρρωστοι ποῦ εἶναι στὸ στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο, ἐκφράζουν τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὸν ἀρχινοσοκόμο Πουλημενάκο, γιὰ τὸν γλυκὸ τρόπο του καὶ τοὺς κόπους ποῦ καταβάλλει διδάσκοντας τοὺς νοσοκόμους καὶ τὴν ἐν γένει κα-

— Ὡ μακάρι, ἀφεντικά, νὰ ἦτανε πρᾶγμα ποῦ μπορούσε νὰ ἔμπαινε στὴ τσέπη, ἀλλὰ βλέπετε ὅτι εἶναι ζῶ, ποῦ ἂν τολμοῦσα νὰ τὸ καθαλήσω γῶ, θὰ μ' ἔφερνε αἰχμάλωτο στὴ πόρτα ποῦ ξεπόρτισε, ὅπως καὶ εἶμαι αἰχμάλωτος.

— Ποῦ, σὲ ποιανούς;

— Νὰ, στὴ πόρτα ποῦ ξεπόρτισε τὸ πουλάρι.

— Ἔτσι, καὶ τί σχέσι ἔχεις ἐσὺ μ' αὐτὸ τὸ σπίτι καὶ τὴ δουλειὰ κάνεις;

— Σχέσι μὲν δὲν ἔχω καμμία μὲ τὸ σπίτι, ἀλλὰ μὲ πῆρε ὁ δρόμος ὁ περαστικός, καὶ μ' ἔβανε τὸ πουλάρι μπροστὰ, τὸ ὅποιο, νομίζω καὶ σεῖς πῶς δὲν εἶναι μικρὸ ζήτημα τιμῆς νὰ βλέπῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸν κυνηγοῦν ὡς καὶ τὰ γαδούρια, δουλειὰ δὲν κάνω, διότι εἶμαι δημόσιος ὑπάλληλος στὰ καπνὰ ἀπάνω καὶ μὲ διορισμὸ μάλιστα.

Ἀπάνω στὴ μιστὴ κουδέντα νὰ καὶ ξεφυτρώνῃ ἓνας φουστανελλᾶς ἀσεκλῆς σὰν τὸν Τσελεπίτσαρη μὲ τὸ λούστρο ποῦ πῆγε τὸ γράμμα μπροστὰ καὶ φώναζε:

— Νὰ τονε, αὐτὸς εἶναι ὁ κερατᾶς.

Φθάνει καὶ τὸν τσακώνει ὁ φουστανελλᾶς καὶ τί συνέβηκε σὰς τὰ λέμε πάλι μεθαῦριο.

Ἀῦριο, κύριοι Ἀθηναῖοι, θὰ σὰς πιάνη τοὺς κληρωχούς ὁ κύριος στρατάρχῃς, ἀνωνύμους καὶ ὀνομαστικούς καὶ θὰ τοὺς μπαρκέρῃ πρώτους πρώτους ὅλους μέσα στὴ φανταρία, ἐνῶ στῆς ἐπαρχίαις θὰ βόσκουν στὰ λειβάδια.

Ὅπως δὴποτε σῶνει ποῦ μαζεύει ὀνόματα ὁ στρατάρχῃς μας καὶ ἀπὸ αὐτὰ πιστεύομε θὰ μάθῃ καλὰ τὰ ἑλληνικά.

Τύφλαις, καὶ πάλι κρίμα.

Γιὰ τοὺς

ὑποψηφίους βουλευτάς μας δὲν μπορῶ νὰ σὰς πῶ κ' ἐγὼ τίποτα γιατί κ' αὐτοὶ τάχουν χαμένα.

Ἐπὶ τοῦ παρὸν ὅμως σημειώσατε ὅτι ὁ προλύτης τῆς νομικῆς κ. Νταλέκος καὶ ὁ κ. Σκουζές, μούδωσαν τὸ δικαίωμα νὰ γράψω πῶς θὰ ἔκτεθοῦν.

Γιὰ τοὺς ἄλλους μεθαῦριο, ὡς ποῦ νὰ δοῦμε τί θὰ ξεκαθαρίστῃ.

Ἡ

κυρία κυβέρνησις ἐτιμώρησε τὸν δεκανέα τοῦ 14 πεζικοῦ τάγ. Σ. Βάθην μὲ τριῶν μηνῶν φυλάκωσι καὶ ἐξορία στὴ Λάρισα, γιατί λέει ἐφώναζε καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ Δεληγιάννη ζήτω, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος καθότανε σπῆτι του, ἐνῶ χίλιοι δύο ἄλλοι μεταμορφωμένοι καὶ φαινομενικοὶ στρατιωτικοὶ ἔπερναν μέρος στῆς διαδηλώσεις καὶ μὲ βεγγαλικά μάλιστα στὸ χέρι. Αὐτονοῦς ὅμως τὸ ὑπουργεῖο δὲ τοὺς βλέπει, γιατί κάνουν τάχατες πῶς εἶναι δικοὶ του, τὸν φουκαρά ὅμως τὸν Βάθη καὶ μὲ συνοδεία μάλιστα τὸν ἔστειλε στὴ Λάρισα γιατί καὶ μόνον ξέρει πῶς οἱ Βάθιδες ἔχουν ψήφους στὴν Ἀθήνα.

Καθὼς δὲ ἄρχισεν φαντάζομαι πῶς μπορεῖ νὰ ἐξορίσῃ ὅλη τὴν Ἀθήνα μ' αὐτὸν τὸν τρόπο καὶ νὰ μείνῃ αὐτὸς ὁ μεγάλος ὁ Πετρέλαιος μόνος του μὲ τοὺς Καραπάνους, Τσιγκρούς, Ζωγράφους—ἐφένδες καὶ λοιπούς.

Τὸ λοιπὸν, ὅσοι στρατιωτικοὶ ἔχετε ψῆφο ἐδῶ νὰ γίνεται πῶς εἴστε ὑπὲρ τοῦ Πετρέλαιου, ἀλλιώς κακομοίριδες μαῦρος γάτος πᾶς ἔφαγε. Τσιμουδιά.

Καίτοι

καὶ στὸ Φρούρη ποῦ εἶναι τὸ ἓνα τάγμα τοῦ μηχανικοῦ ὑπάρχει καὶ μία βρύσι ἡ ὁποία ξεράθηκε ἀπὸ δῶ καὶ τρεῖς μήνους, μ' ὅλα ταῦτα, κύριοι, ἐνῶ οἱ φουκαράδες οἱ στρατιῶτες κουβαλοῦν μὲ τὰ βαρέλια νερὸ, μ' ὅλα ταῦτα λέμε, δὲν παύουν, νὰ στέλνουν μέρα νύχτα σκοπὸ νὰ φυλάξῃ τὴν ξεραμένη βρύσι γι' νὰ μὴ πλύνουν τῆς καραβάνες τους οἱ στρατιῶτες, βαρτίζοντας αὐταῖς ἐν ὕδατι μὴ ὑπάρχοντι.

Ὁ θεὸς νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τῆς μικραῖς κουταμάρας καὶ νὰ μᾶς γλυτώνῃ ἀπὸ τῆς μεγάλαις ποῦ εἶναι σὰν κ' αὐταῖς.

— Βρὲ ρουφιάνε μέρα μεσημέρι τὸ πουλάρι θέλεις νὰ μᾶς κλέψῃς, ποῦ ὅτι τὸ φέραμε ἀπὸ τὴν Κούλουρη.

Στὰ τρία αὐτὰ φαντάσματα ὁ Κουτομόγιας ἔμεινε σὰν τῆς κολῶνας ἀκούνητος, καὶ ἀκούμπησε σένα τοῖχο.

Τὸν περικυκλώνουν οἱ τρεῖς, τὸν ἀρπάζει ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν γαγκᾶ, ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸν λαμπὸ καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸ σακάκι του ἀπὸ πίσω.

— Σταθῆτε, βρὲ ἀδερφέ, πρόφτασε καὶ εἶπε ὁ Κουτομόγιας μὴ μὲ σκοτώνετε, ἄνθρωπος εἶμαι κ' ἐγὼ.

— Ἐδῶ θὰ σοῦ ἀλλάξωμε τὸν Θεό. Γιατί, μωρὲ ζωοκλέφτη κυνηγοῦσε τὸ πουλάρι;

— Ὅχι, ἀφεντικά, ἀπάντησε ὁ Κουτομόγιας, δὲν τὸ κυνηγοῦσα ἐγὼ, ἐκεῖνο μ' ἔβανε τὰ μπρός καὶ ξετρόμαξα ἐγὼ, ἔστωντας μὲ τὸ νὰ τοῦ φάνηκε πῶς εἶμουν κ' ἐγὼ πουλάρι, καὶ μόλις σώθηκα ἀπάνω στὸ φανάρι καὶ ὡς ποῦ νὰ κατέβω κάτω κατασκωτόθηκα, νὰ βάρεσα ἐδῶ στὰ πισθακούλια. Μπὸ, μπὸ, μανούλια μου, μπορῶ τὶ πόνο εἶναι κύτος. Ὡ, ἐμένε, θὰ πεθάνω. Ὅχου καὶ ὅσο μοῦ κρυώνει τόσο μοῦ πονεῖ.

— Βρὲ δὲν τ' ἀκοῦμε ἐμεῖς αὐτὰ ἐσὺ ξελάγιασες τὸ πουλάρι γιὰ νὰ τὸ ξεμοναχιάσῃς καὶ τὸ κάνεις καὶ λαθρεμπόριο.

θαριότης τοῦ νοσοκομείου καὶ τὴν περίθαλψιν τῶν ὁσθενῶν, ἐπίσης καλὸ ὑπαρχιονοσοκόμος Σκόνδρας, καὶ ὁ Ἀγάθων δεκανεὺς δείχνουν καὶ αὐτοὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἄρρωστους μεγάλη φι-
λανθρωπία.

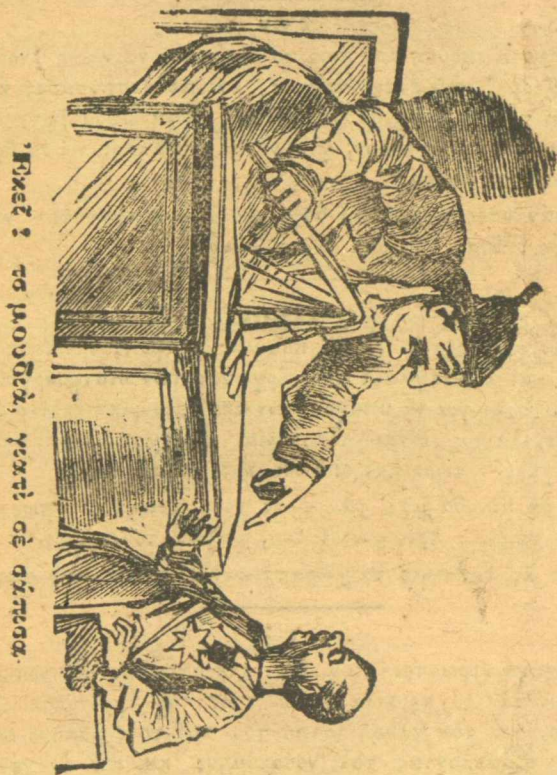
Πολὺ καλὰ, τοὺς συγχαίρομαστέ, ἀλλὰ ὁ σκοπὸς τῆς σατυ-
ρικῆς ἐφημερίδος δὲν εἶναι νὰ ἐπαινᾷ ἀνθρώπους καὶ νὰ κἀνῃ
συγχαρητήρια, ἀλλὰ νὰ γράφῃ καὶ νὰ χτυπᾷ τὴν κακοήθεια,
ὥστε ἄλλη φορὰ εὐχαριστήρια δὲν χωροῦν στὸ πατσαβοῦρί-
μας, καὶ ἔστω πρὸς γνῶσί σας καὶ ὅτι καὶ αὐτὸ μπῆκε κατὰ
λάθος, πρᾶγμα ποῦ δὲν θὰ συμβῇ οὐδέποτε καὶ κἀμμιά
φορὰ, παρὰ ὁσάκις τυγχάνει.

Πρὸς

τὸν κ. Δημήτριον Ἀθανασίου. Αὐτὰ ποῦ γράφεις γιὰ τὴν Κα-
λιόπην, ἔπρεπε ζῶν νὰ ντραπῇ καὶ ὅταν τάλεγε καὶ ὅταν
τάγραφες. Τι νομίζεις, ρε, πῶς πορνογραφία θὰ τὸν κάνωμε
τὸν Παληάνθρωπο;

Ἄμ δὲν σκέφτεστε, κακομοίριδες καὶ λίγο τὸ ἐλάχιστο τὰς
ἀνοησίας σας.

"Αεὶ στὸ διάολο μὲ φούρχιτες ζῶν.

Ποιήματα

στὸν Παληάνθρωπο δὲν δημοσιεύονται, καὶ μὴ κάνετε τὸν
κόπο νὰ γράφετε, αὐτὰ τὰ εἶπαμε πολλάκις φορὰς.

Φυλακικὲς

Κόκλα. Γράφεις πῶς ὑπερασπίζεσαι τὰ δίκαια τοῦ χαμᾶλη
Λαοῦ, αὐτὸ θέλομε καὶ μεῖς, καὶ μάθε ὅτι ἂν ἐμεῖς εἴμαστε
μέσα, οἱ συγγενεῖς μας θὰ σὲ ὑποστηρίξουν μέχρι αἵματος
στῆς ἐκλογαίς. (Εὐχαριστῶ).

Τι εἶναι αὐτὰ, ἀδερφε ποῦ μᾶς κάνουν, νὰ ἔρχονται ἡ γυ-
ναῖκές μας, καὶ ἡ μάνες μας νὰ τῆς τραβοῦν κοντακίαις καὶ
νὰ τῆς κρεμνίζουν μέσα στῆς λάσπαις σὰν γουρούνια καὶ ὁ
ἀρχιφύλακας ὄχι μόνον νὰ γελά, ἀλλὰ νὰ διατάξῃ καὶ τὸν
φρουρὸ νὰ γεμίσῃ ὄπλο, ἐνῶ κατὶ νοστιμούλες τῆς ἀφίνει καὶ
ἔρχονται μέσα, χωρὶς κοντακίω πάταξον, καὶ ἐπειδὴ τολ-
μήσαμε νὰ κάνωμε τὰ παράπονα μας στὸν ἀρχιφρουρὸ μᾶς εἶπε
μὲ δυὸ λόγια εὐγενικὰ :

— Μπαίνω μέσα καὶ σᾶς γ... τὸν σταυρό. Πεύστιδες.

Αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ βελτίωσις τῶν φυλακῶν, ἄμ δὲν μᾶς
βάζουν στὰ κάτεργα.

Σημ. Παλ. "Εσσι γράφει ὁ Πετρέλαιος. Τρομοκρατία.

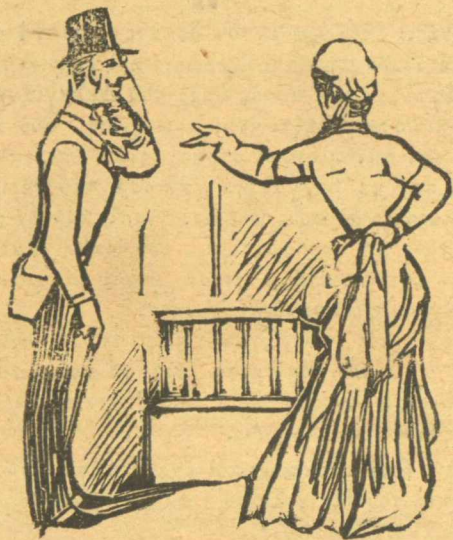
Πρὸς τοὺς Ψυριῶτας.

Συμπολίτες, σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν ξαφνικὴ ὑποδοχὴ
ποῦ μοῦ κάνατε ἐκεῖ στὰ καλὰ καθούμενα ποῦ πήγενα στὸ
δρόμο μου, καὶ κόντεψε νὰ γίνῃ σὰν διαδήλωσις.

"Αν τὸ εἶξερα αὐτὸ θὰ παράγγελνα ἓνα λόγο στὸν Δελη-
γιάννη ποῦ νὰ βάσται τρεῖς μέραις νὰ σᾶς ξεθέωνα στὴν πλα-
τέα ὅλους.

Καὶ πάλι συμπολίτες σᾶς εὐχαριστῶ καὶ νὰ δῆτε μεθαύριο
τί ἔχει νὰ γίνῃ σὲ οὐλὴ τὴν Ἀθήνα καὶ Περαιὰ καὶ περίχωρα.

Μ' ὅλα ταῦτα τὸν λόγο ποῦ ἤθελα νὰ σᾶς βγάνω θὰ σᾶς
τὸν τυπώσω μεθαύριο.

Γκαρσονιῆδον. — Ἴδου φιλότῃ μου, ποῦ πλέον
κ' ἐγὼ θὰ ἐκτεθῶ βουλευτῆς.

— Ὡ μούτρα.

Καὶ

ἐπειδὴ συνέπεσε ὁ λόγος μᾶς φοβερίζει ὁ μέγας Πετρέλαιος
ὁ Τρικούπης ἤγουν, πῶς ἂν βγῇ ἡ βουλὴ ἀντιπολιτευομένη θὰ
τὴν διαλύσῃ καὶ πάλι πῆς τε τοῦ λοιποῦ χαιρετίσματα πολλὰ
πολλὰ καὶ κατὰ συνέχειαν μάλιστα.

Πάψις ποσαπέρνη γκατὶ δὲν βγῆκε στὴ διαδήλωσι.
Δῆς τε τὸν πῶς τὴν διαβάζει.

Εἰς τὸ

Τυπογραφεῖον τοῦ κυρ Τρίμη τυπώνονται νεκρόσημα στὴ στιγμὴ
πάφθινα καὶ σὲ ἄριστο χαρτί. Εἶναι δὲ στοὺς ἀγίους Θεο-
δῶρους καὶ ἀπέναντι τοῦ γερμανικοῦ φούρνου.